

РЕШЕНИЕ

№ 2978

гр. София, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 14.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **11625** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалният кодекс /АПК/ във връзка с чл.64 ал.4 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНС/.

Образувано е по жалба вх. № 38939/09.11.2021г. по описа на АССГ, на лишения от свобода Ю. Л. З., находящ се в Затвора [населено място], срещу Заповед № 80/22.10.2021г. на Началника на Затвора [населено място], с която е отказано на лишения от свобода Ю. З. да бъде преместен в затворническо общежитие от открит тип –ЗО „К.“

В жалбата се излагат доводи за немотивираност и необоснованост на оспорената заповед, жалбоподателят твърди, че отговаря на изискванията за преместване от затворническо общежитие от закрит тип, в затворническо общежитие от открит тип. Моли съда, да отмени оспорената заповед. В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и с адв.И., които поддържат жалбата и молят оспорената заповед да бъде отменена. Жалбоподателят представя писмени бележки. Претендира разноски в размер на заплатеното адвокатско възнаграждение. В предоставения от съда 7-дневен срок за писмени бележки, не се представят такива.

Ответникът по жалбата - Началника на Затвора С.,не се явява, представлява се от юрисконсулт Д. М.. Която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, поддържа се твърдението, че оспорената Заповед № 80/22.10.2021 г. на Началника на

Затвора [населено място] е законосъобразна. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Съдът, след като се запозна с доказателствата и доводите на страните, намира за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят Ю. Л. З. е осъден с влязла в сила присъда за извършени престъпления по чл.116 ал.1т.6 вр. чл.115 във връзка с чл.18 ал.1 във връзка с чл.29 ал.1б“а“ от НК, чл.339 ал.1 НК, чл.144 ал.3 вр.ал.1 вр. чл.26 ал.1 НК, чл.144 ал.3 вр.ал.1 вр. чл.26 ал.1 НК, чл.144 ал.3 вр.ал.1 вр. чл.26 ал.1 НК, чл.144 ал.3 вр.ал.1 вр. чл.26 ал.1 НК и му е определено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 22 години по НОХД № 1143/2013г. на Софийски градски съд, с първоначален „строг режим“ за изтърпяване на наказанието.

Същият е постъпил в Затвора С. на 27.03.2015г. От 16.06.2015г. е настанен в 1-ва група, а от 15.04.2016г. е разпределен в 12-та група. От 21.11.2016г. е разпределен в 9-та група. Със Заповед № 297/11.05.2017г. на Началника на Затвора [населено място] е назначен като калкулант в затворническа кухня .

На 27.09.2021г. жалбоподателят Ю. З. е подал молба до Началника на Затвора [населено място], с искане за замяна режима на изтърпяване на наказание от „строг режим“ в „общ режим“ и с искане да бъде преместен от Затвора –гр.С. в затворническо общежитие от открит тип –ЗО „К.“ С писмено разпореждане от същата дата, началника на Затвора –С. е разпоредил за изготвяне на становище от ИСДВР 9-та група и за становище от ЗН „РНОД“

Със Заповед № 80/22.10.2021г. Началника на Затвора [населено място], отказва да премести лишения от свобода Ю. Л. З. от Затвора С. в затворническо общежитие от открит тип ЗО „К.“ и е разпоредил жалбоподателя да продължи да изтърпява наказанието си при условията на „строг режим“ .

В хода на съдебното производство са приети писмени доказателства, съдържащи се в административната преписка. Допълнително са представени от ответника и са приети заверено копие от книжка на лишения от свобода З., план за препланиране на присъдата, заповед на началника на Затвора –С. за награждаване на жалбоподателя, текущ доклад за лишения от свобода З..

Съдът, след като прецени законосъобразността на издадения отказ с оглед разпоредбите на чл. 64 от ЗИНЗС и чл. 142 и чл. 168, ал.1 от АПК, и доводите на страните, след преценка поотделно и в тяхната съвкупност на събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, при спазване изискванията на закона, поради което същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспорената заповед в настоящето производство е издадена от материално и териториално компетентен орган-Началник на Затвора [населено място]–старши комисар В. К., който по силата на чл. 64, ал.2 ЗИНЗС е компетентен да издава заповеди от рода на оспорената.

Спазени са изискванията по отношение на формата на административния акт, заповедта е подробно мотивирана с посочване на фактически и правни основания за издаването ѝ.

В производството по издаване на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила

Съгласно чл. 64, ал.1 от ЗИНЗС лишения от свобода с добро поведение, които са

изтърпели най-малко една четвърт, но не по-малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип, могат да бъдат премествани по инициатива на началника на затвора или по тяхна молба за доизтърпяване на наказанието в затворнически общежития от открит тип.

Безспорно е, че осъденият З. е изтърпял 1/3 от наложеното наказание в съответствие с установеното изискване на чл.64 ал.1 от ЗИНЗС.

Началникът на затвора се произнася с мотивирана заповед след вземане на становището на ръководителя на направлението за социална дейност и възпитателна работа /СДВР/, на заместник-началника по режимно-охранителната дейност и на началника на съответното затворническо общежитие относно поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието /ал.2 на чл. 64 от ЗИНЗС/. В заповедта за преместване началникът на затвора се произнася и за режима на изтърпяване на наказанието по реда на чл. 65 /ал.3 от чл. 64 от ЗИНЗС/. Екземпляр от заповедта се връчва на осъдения срещу подпис и се изпраща на прокурора, осъществяващ надзор върху изпълнението на наказанието.

Във връзка с подаденото заявление от Ю. З., писмени становища са представили –главен инспектор СДВР – Д. Г. Б. /лист 13-14 от делото/, от главен инспектор Р. Д. –ЗН „Режимно и надзорно-охранителна дейност“ /лист 15-16 от делото/, и становище на Ив. В.-НССДВР /лист 12 от делото/.

В становищата си длъжностните лица са анализирали и поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието, риска от рецидив, подробно е отразена оценката от риска и вреди, посочени са заложените цели в плана на присъдата, настъпилите промени по време на изтърпяване на наказанието и поправителното въздействие, очакваните резултати от преместването му в общежитие от открит тип и са изложили становище по целесъобразността на преместването.

В становището на НС СДВР е посочено, че са настъпили положителни промени, но нивата на риска от рецидив и вреди все още са средни, налице са проблемни зони, включени в плана на присъдата, по които работата следва да продължи, за да се затвърдят резултатите и да се наложи извод за устойчива промяна в поведението и нагласите на жалбоподателя.

В становището на ЗНРОНД е посочено, че рискът от рецидив е редуциран до 42 точки, постигнат е напредък по отношение осъзнаване на житейската ситуация. Като пречка за прилагане на разпоредбата на чл.64 ал.1 от ЗИНЗС е посочено обстоятелството, че към момента лишения от свобода З. изтърпява наказанието си в условията на „строг режим“, а съгласно нормата на чл.65 ал.3 от ЗИНЗС в затворническите общежития от открит тип се прилагат общ и лек режим.

Несъмнено в подкрепа на извода на административния орган за настъпили положителни промени и постигнат напредък, относно личността на жалбоподателя и превъзпитателния характер на изтърпяването до момента наказание е и факта, че същия е награден със Заповед № 52/03.02.2022г. на Началника на Затвора – „удължено свиждане за срок до 4 часа“.

От представения план за препланиране на присъдата се констатира, че рискът от рецидив е снижен до 39 точки. Тези факти са отчетени и в актуалния доклад изготвен от ИСДВР Е. А. от 23.02.2022г. Посочено е, че при доказано позитивно поведение от л.св.Ю. З., същият ще бъде предложен за замяна на режима в следващия по –лек съгласно чл.66 от ЗИНЗС.

В оспорената заповед са изложени подробни мотиви, които изцяло се основават на

изготвените и вече посочени становища по повод на депозираната молба от Ю. З. за преместването му в общежитие от открит тип.

Видно от съдържанието на чл. 64 ал.1 от ЗИНЗС, законът дава право на административния орган да извърши преценка по целесъобразност на исканото преместване - "могат да бъдат премествани", а не задължава административния орган при наличие на посочените предпоставки да премества лишените от свобода. Административният орган е съобразил изготвените доклади и становища, като несъмнено е отчетел положителния напредък от намаляване на риска от рецидив, но е съобразил и факта, че този напредък следва да бъде устойчив и към момента на произнасянето му, наказанието „лишаване от свобода“ не е дало своя корегиращ ефект в достатъчна степен. Отчетел е, че жалбоподателят изтърпява наказанието си при „строг режим“, което е обективна пречка да бъде преместен в затворническо общежитие от открит тип, където се настаняват лишени от свобода с определен „общ“ или „лек“ режим

Законодателят изисква наличие на конкретни предпоставки във връзка със срока на изтърпяното до момента наказание, но е предоставил правомощие при тези предпоставки административният орган да прецени доколко с оглед поведението на лишения от свобода, риска от рецидив и целите на наказанието, това преместване е целесъобразно. Кое поведение представлява достатъчна и основателна предпоставка за преместване, е предоставено на преценката на административния орган.

Административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, съобразно формираното у него вътрешно убеждение. Преценява на първо място наличието на предпоставките за това - изтърпян срок от наказанието, и след това по целесъобразност с оглед поведението на лишения от свобода, която преценка от своя страна не подлежи на съдебен контрол /в този смисъл трайната практика на ВАС на РБ по тълкуване и прилагане на закона Решение № 4199 от 11.04.2016 г. на ВАС по адм. д. № 10460/2015 г., Решение № 7995 от 10.06.2013 г. на ВАС по адм. д. № 3391/2013 г./

В конкретния случай Началника на Затвора С. е направил преценка на всички относими факти и обстоятелства, свързани с преместването на жалбоподателя Ю. З., в резултат, на които е приел, че не са налице условията за преместване по отношение на него в затворническо общежитие от открит тип. Въпреки, че са налице и положителни оценки за жалбоподателя/ трудова ангажираност, стремеж към спазване на установените правила и ред в затворническото общежитие от закрит тип, награждаван е / същото само по себе си не обуславя извод за уважаване на искането на лицето за преместване.

Видно от допълнително приетите писмени доказателства в хода на съдебното производство, след произнасяне на административния акт е отчетена, настъпила позитивна промяна в оценка на риска от рецидив, който е снижен до 39т. Отчетени са и наличие на предпоставките за евентуално инициране на производство по замяна на режима на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“, от строг режим в по –лек такъв. Замяна на режима, обаче е самостоятелно производство, което се провежда по реда на чл.66 ЗИНЗС и може да започне по молба на осъденото лице.

С оглед на всичко изложено, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, след изпълнение на процесуалните изисквания на закона - представяне на становища от всички посочени в разпоредбата на чл. 64, ал.2 от ЗИНЗС длъжностни лица, изложени са ясни и подробни мотиви за направения отказ.

Спазени са материално-правните и процесуалните норми, заповедта е издадена в писмена форма, мотивирана е, и съответства на целта на закона.

След като органът разполага с оперативна самостоятелност по отношение преместването на лишения от свобода, същият е действал в пределите на тази оперативна самостоятелност и е мотивирал преценката си като е постановил законосъобразен акт

Предвид изложеното съдът намира, че постановеният отказ е законосъобразен и жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Относно искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от страна на процесуалния представител на ответника, съдът намира, че същото е основателно с оглед изхода на делото. При прилагането на чл. 78, ал.8 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя като съответстващо на фактическата и правната сложност на делото възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100 лв.

С оглед изложеното и на основание чл. 64, ал.4 от ЗИНЗС и чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд –София град, III –то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба вх. № 38939/09.11.2021г. по описа на АССГ, на лишения от свобода Ю. Л. З., находящ се в Затвора [населено място], срещу Заповед № 80/22.10.2021г. на Началника на Затвора [населено място], с която е отказано на лишения от свобода Ю. З. да бъде преместен в затворническо общежитие от открит тип –ЗО „К.“

ОСЪЖДА Ю. Л. З. ЕГН [ЕГН] да заплати на ГД“Изпълнение на наказанията“ към Министерство на правосъдието сумата от 100 /сто/ лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест / чл.64, ал.4 изр.второ от ЗИНЗС/.

СЪДИЯ: